

Barnás Márton
Hajdú Márk
Horváth Kinga
Labancz Eszter Csenge
Labancz István

BARLABONLINE

BARLABONLINE

- a 10 éves BARLABOR ünnepi félkönyve

<https://www.barlabor.hu/>

<https://www.youtube.com/@barlabor>

<https://www.facebook.com/barlabor>

Ajánló és utószó

LUKÁCS GABI

a Sayhelo zenekar énekese, tai chi és chi kung oktató

Borítóterv

BÁLINT TIBOR

logó/graphic designer

<https://www.instagram.com/hello.im.herki/>

Grafika borítófotók

HORVÁTH KINGA

A BARLABOR-t 2015-ben alapította BARnás Márton és LABancz István.
Ez egy alkotói közösség, ahol versfilmeket, filmetűdöket és (vers)fotókat készítünk a magunk eszközeivel.

Jelenleg öten alkotjuk a csapatot:

Barnás Márton - író, újságíró, forgatókönyvíró, előadó /2015 -

Labancz István - független filmes, fotós, író, szerkesztő /2015 -

Hajdú Márk - előadó, színész /2023-

Horváth Kinga - előadó, grafikus /2022-

Labancz Eszter Csenge - író /2023-

Györgyi Csaba - író /2022-2023

A barlaborok papíralapú köteteinek felsorolása (múlt, jelen és jövő):

BARLABOR - 72 alkotás, Molotov és a ráadás
(2024)

BARLABOR II. - 72 alkotás, Fonódás és a ráadás
(2025)

Labancz Eszter Csenge
L.E.író
(2025)

Labancz István
Lui Leblanc, Sóbucka szülötte - egy óbudai élet körvonalai
(2025, ősz)

Barnás Márton
Klaus Molotov
(2026, tavasz)

Labancz István, Labancz Eszter Csenge, Labancz Dóra Lilla, Simon Barbara
Lalalák földjén
(2026, ősz)

BARLABOR - Létlelet
(2027, tavasz)

Barnás Márton, Györgyi Csaba, Labancz István
Monoszkóp
(2027, ősz)

A megjelent könyvek rendelhetők közvetlenül a kiadótól:
kotaszkonyv@gmail.com

Dr. Kotász Könyvkiadó
<https://drkotasz.com/>

A barlaborok digitális kötetei (jelen és jövő):

BARLABONLINE - a 10 éves BARLABOR ünnepi félkönyve
(2025, <https://www.barlabor.hu/>)

BARLABOR - Utópia
(2028, tavasz, <https://www.barlabor.hu/>)

BARLABOR - Álmoskönyv
(2028, ősz, <https://www.barlabor.hu/>)

Filmes eredmények, melyeknek örülünk:

2015-ben "Ez klassz(.hu)!" c. filmünkkel elnyertük a Klassz.hu pályázati fődíját

Vetítési rendbe került alkotásaink:

2016-ban "Szeretni", Gödöllői Természetfilm Fesztivál

2019-ben "Jókai-kert", Gödöllői Természetfilm Fesztivál

2020-ban "Újra", Gödöllői Természetfilm Fesztivál

2021-ben "A sziklán született", Gödöllői Természetfilm Fesztivál

2023-ban "Angyal", VAS-Film 19

2024-ben "Őszintén -Györe Balázsnál járt a BARLABOR", VAS-Film 20

2025-ben "Gyere Bodri...lovam!" 1-2., VAS-Film 21

TV-s szereplések:

2016-ban a PAX TV (Életek, Immortalis, Exodus),

2020-ban a Zalaegerszegi TV (Jókai-kert),

2022-ben a Zalaegerszeg TV (Eltervezett rendezetlenség - Györgyi Csaba interjú I. rész),

2022-ben a békéscsabai tv7 (A rendezetlenség eltervezve - Györgyi Csaba interjú II.rész)

és szintén 2022-ben a Szeged TV (Gőtés-tó)

vetítette filmjeinket.

Ajánló

LUKÁCS GABI

a Sayhelo zenekar énekese, tai chi és chi kung oktató

„10 év Barlabor – avagy hogyan lett a káoszból kreativitás, a kávéból koktél, a gondolatból gondolatmenet.”

Egy évtized telt el az első ötletkipattanás óta, és a Barlabor csapata nemcsak álmodott, hanem szőtt, írt, kísérletezett, és valami egészen különlegeset hozott létre: egy olyan irodalmi-kulturális teret, ahol az érzések, a gondolatok és a nyelv is szabadon kavarghat, mint egy jól kevert koktél poharában.

Ez a könyv nem hétköznapi. Itt a molylepke is üzenetet hordoz, az elrontott fotó is verssé válik, és egy pénzérme élére állásában több filozófia van, mint egy egész egyetemi szemeszterben. A szövegek merészen váltanak lírát prózára, álmot ébredésre, női hangot ki nem mondott történelmekre.

Személyesen is fontos számomra ez a jubileum. Labancz Istvánnal közel öt éve barátok vagyunk.– és ez nem díszletbarátság, hanem az a fajta „ne add fel, csináld, merj álmodni” barátság, ahol az ember bátorítja a másikat akkor is, amikor a világ épp nem figyel. Megosztjuk egymással művészi gondolatainkat, inspiráljuk, támogatjuk egymást a nehezebb napokon is. Emlékszem, néhány éve még csak álom volt egy könyv – ma már túl vannak kettőn, és íródik a harmadik, immár teljesen önálló, markáns hanggal.

Ez a könyv nem zár le, hanem elindít. Utal a következő tíz évre is – arra az időszakra, amikor az emlékek még mélyebben gyökereznek majd a jelenben, és a jövő már nem kérdez, hanem kacsint. Mert ahogy az egyik részlet is fogalmaz: „egyszerűen csak élnem kell, mert élni jó.”

A Barlabor világa ilyen: egyszerre emlékező és előremutató, költői és kísérletező, lágy és provokatív.

Nem egy könyv csupán – egy tér, ahol megállhatsz, gondolkodhatsz.

Akár egy kávéban. Vagy egy koktélban. Vagy egy gondolatmenetben, ami sosem ugyanott ér véget, mint ahol elkezdődött.

BARNÁS MÁRTON

1. Eljövendő szép szavak

Alig várom, hogy az emlékek végül hatalmukba kerítsenek. Alig várom, hogy végül összezárjanak velük, s büntetlenül emlékezzem. Ártalmatlan vagyok, mint az emlékezés. Nyilván nekem is van egy belső Proustom, aki átsegít életem nehéz szakaszain, amiket főleg fejben és szívben élek meg, élek át, legalábbis életnek gondolom, s cserébe teasüteményeket pakolok egymásra. Sütiből várat építek, nem másból, ha fogalmazhatok így. Na ugye. Alig várom, hogy a jelenemben teljes mértékben otthon legyen a múltam, joga van hozzá, s jövőmre kacsint. Alig várom, hogy így megértsem, megérezzem életem alakulását, minden értelmet nyerjen, főleg az, hogy nem kell mindent feltétlenül megéreznem, megértenem. Egyszerűen csak élnem kell, mert élni jó.

2. Téli szonáta

Egy szép februári napon nem lenne törvényszerű, hogy emberek közti fagyos, jeges kapcsolatról, meg hideg (igen, ilyen, így) háborúról elmélkedjem, de a mínuszok rákényszerítenek, hogy az enyhe, száraz tél ellenére kiforduljak önmagamból, viszont vallom, az embernek hősök, sztárok, példaképek kellenek, hogy formát adjanak életének, megerősítsék, s később akár egyedül is talpra álljon. Az életet is csak elkezdeni nehéz. Mennyivel szimpatikusabb (a síró játék különböző jeleneteinél), korrektebb hozzáállás az, amit mondjuk F. Scott Fitzgerald produkált. Nem hitt a boldogságban, de a boldogtalanságban sem, a küzdelemre esküdött. Azt viszont mindennél jobban szeretete volna, hogy szerettei boldogok legyenek. Ne feledjük, a boldogság nem csupán a szenvedés hiánya. Erre épp a szenvedés taníthat meg.

3. Énke és teke

azért vagyok
a világom hogy
valahol otthon
legyek

4. Oszkár

pereg a film
fejedben
operatőr
szívedben
vágó az isten
szereposztás
nincsen

5. Sorozatban él az ember (1.)

Túl könnyű megoldás, s túl magas labda lenne, hogy most azonnal mindenki nézze meg a Drága gyermek című német krimi/thriller sorozatot, mert akkor tényleg azt feltételeznénk, hogy mind orvosi esetek vagyunk. Lehet, ez nem áll messze a valóságtól, de hadd higgyük sokáig ennek az ellenkezőjét. Rég láttam ilyen sötét, sokkoló, kegyetlen sorozatot, mint a Drága gyermek, pedig mindössze 6 rész, de a Gyilkos elmék tényleg esti mese, tévémaci a németek legújabb csúcsteljesítményéhez képest. Egészen súlyos történet fordulatokkal, zseniális színészekkel, akikről korábban keveset hallottam (nyilván épp a Vértörő égbolt című szintén német klasszikusnak köszönhetően), munkásságukat viszont mostantól kezdve szem előtt tartom. Mai, nagyon mai történet, itt és most történik velünk, de attól igazán hiteles és szörnyűséges, hogy bárhol máshol, más időpontban is bőven megtörténhet velünk, vagy azokkal, akiket nagyon szeretünk. Történetet nem mesélem el, mert számos fordulat van a sztoriban, s nem akarom kikotyogni a sztori kárára ezeket. Maradandó élmény. A Drága gyermek még hosszú ideig elkísér, kísért majd minket.

6. T.D. velünk

Tandori Dezső számomra egyik legfontosabb (a sok közül) kötetét, **A Legjobb Nap** címűt úgy vettem kezembe, hogy korábbi versein már megedződtem, viszont még nem lettem tandorista. Pedig szeretem Tandori ilyen mondatait: „Gondolok valamit, abba kapaszkodom.” Vagy: „Pusztítsd magad, viselkedőre”. Na, ugye. A kötet címadó versét Szép Ernő születésének századik évfordulójára ajánlotta jeles tanítványa (a tanítvány nyilván T. D.), a viszonylag hosszú vers zárása pedig: „Szép Ernő, lelelenc madarak: / éljete! bármi napú ég alatt...” Így megérthetjük, megérezhetjük Tandori művészetének egyik nagyon is sarkalatos pontját: ahogy nem élhet veréb ember nélkül, úgy ember sem veréb nélkül. Nem érdemes. Eszünkbe juthat Oscar Wilde gondolata is, nevezetesen: De mi egy madár szíve az ember szívéhez képest? Madár és ember élete, elmúlása szorosan összefügg Tandori művészetében. Mintha madarai halálával nemcsak madarai hagynák el őt, hanem maga az élete is. Gondolom, ez valóban így is van. Tandori a verebek sorsán, életén, halálán keresztül a mi sorsunkról, életünk fordulópontjairól, halálunk lehetőségeiről elmélkedik, ír. Sorskérdések, sors kijelentések, ennek egyik csodaszép példája A téli etetőtelepről Kőrösi Csoma Sándornak című versében olvasható: „Elmegyek egyre megtalálni / minden nap ami úgyis megvan / élők és holtak különbségét / mintha erre hatásom lenne.” Hatással van, volt ránk. Társainkra: madarakra, emberekre – élőkre, holtakra.

7. Találkozás

ha el is esem
én felkelek
fényen túl
vizsgálom azt
mi van velem
hogyan élem
egyetlen életem
tálcán kínálom
nárcisztikus
nemezisem

8. Közeledik

telik az idő
úgy ahogy
múlik az érzéstelenítő
hatása a nosztalgia
szigetcsoport magasságában
a végtelen kvázi farkasverem
aki szívében ifjú
annak sem fiatalodik szíve
emlékekben vállalható
megjelenésem

9. Oda

én megbocsátok
hisz oly gyönyörű
elmúlásod
mint új ruhád
melyet isten ad rád
ragyogsz az élő
sötétségben
tündökölsz
reményt adsz
utolsó emléked
leszek
s te nekem sokkal
több annál

10. Filmek eljövendő szép napokra (2.)

Egyébként arról fogalmam nincs (vagy arról sincs semmi fogalmam...alázatos vagyok...önértékelési problémákkal Ön értékel?), hogy a cikk címadó filmet (Eljövendő szép napok, rendezte: Atom Egoyan) hányan látták nyájas olvasóim (tessék Váncsa István vezércikket, szakácskönyvet olvasni, a megszólításnak komoly tétje van) közül, de nagyon ajánlott megtekinteni.

Mint ahogy az Isten útjai kifürkészhetetlenek című nagyon csavaros spanyol thrillert is, mely elgondolkodtat, megnevettet, könnyezhetsz is rajta, a fordulatok láttán tátva marad a szád, de a végén még bevisz egy olyan gyomrost, hogy attól már csak nagyon nehezen térsz magadhoz. Más műfaj, de hasonlóan súlyos és üt a Halványkék szemek című krimi, gótikus horror. A főszerepben Christian Bale és Harry Melling (neki köszönhetően az ifjú Poe viszi a prímet), s kettejük párosától, színészi teljesítményüktől, az általuk játszott karakterek sorsától megszakad a néző szíve. A Törbe ejtve - Az üveghagyma könnyedebb film, de szintén bőven érdemes megnézni, Daniel Craig ismét brillírozik. A Különösen veszélyes bűnözők című agymenés pedig már annyira könnyed, hogy az szinte fáj, de tökéletes vasárnap délutáni (akár családi) kikapcsolódás a megtekintése.

HAJDÚ MÁRK felolvasásai /QR-kód/

11. Barnás Márton - Téli szonáta

12. Labancz Eszter Csenge - Rigmus

13. Labancz Eszter Csenge - Kincskereső

14. Labancz István - Óbuda

LABANCZ ESZTER CSENGE

15. Rigmus

Mocsár feletti molylepke had
Remegő hang hívja vissza aludni
A harmadik erő az ős asszony, ne ébreszd fel magad
Érzékeid megcsalnak, lelked elfajzik, szádból buborék áradat tör ki
Ezért ne menj oda, ahonnet nem jössz vissza
Veszélyes hely a mélyen ülő láptenger éjszaka

16. Feminie rettegése

Félt megszólalni
Mert ez volt a hagyomány
Még gondolni sem mert,
Hogy mi lesz ezután...
Pedig álmodott ő nagyot és szépet
Nehogy elfelejtse az évet mikor
színre lépett, mikor először érezte az életet
Mások bezzeg hallgatók az elméletet,
Szavakat gyöngé lábon mozogva harcolni
Közéjük akart tartozni
Levegőbe kapaszkodni, szédülni, megszólalni
Büszke lenni
Fontost szívbe zárni
Ne csak a férfi isten árnyékaként áldozni

17. Faramuci

Mentek mint a birkák,
A kis gyapjas egoisták
Míg az egyikük azt nem mondta, hogy állj
Ne tovább
Könyvtár
Olvasta le betűről betűre a bárány

18. Rezervátum

Bezárták őket éjszakára ama hosszú fényű karámba
Eme állat fénytelen, megfélemlítés nyakába
Szellemelek választották el, a csúnya rossz lelkek
Fehér emberek, mogorva fények
Pedig mi idebenn jók vagyunk
Pedig mi igaziak vagyunk
Ősök vagyunk a jövőbe nyílóan

19. Megfogalmazás haragja

Gondolkodott azon, azon az enyhe undorral a száján
Hogy ő, hogy ő biztos jobban tudja
Zászlóként takarodzott vele, az ágán
Majdnem gonoszul azt mondta, azt mondta
Nem találod, ha nem is leled
Leplezetlen rosszindulat lenne vagy csak okítás
Célzás és parasztvakítás
Én jobban s' tán...

20. Kincskereső

Egy olyan világ lakója volt, ahol a monokromitás vallás és maga a világ volt. A Fehér Isten teremtette a jót és a szerencsét, a Fekete Isten a rosszat és a veszélyt. Csend szőtte napjait, amíg a fonál legurult, és a kertben várta a lányt. A Nap rásütött, kezét az arca elé emelte. Két szempár figyelte minden mozgását a bokrok közül, vagy csak képzelné ezt az egészet? A szemek ugattak, majd felvették kilétüket. Egy kutya. Egy falatnyi szeretet, egy gombócnyi társaság. Egy szív, mely most a lábaihoz szalad.

21. Rejtjeles üzenet

Csak rohanni szeretett volna a végeláthatatlan sikátorok sűrű, sötét útvesztőjében. Egyik kezében egy nagy paksamétát szorongatott egyre inkább csontfehér kezeivel, közben minduntalan körbetekintett nagy őzike szemeivel. Majd egy kis idő elteltével kifulladásra állt meg egy sarkon. A hősnő nagyot nyelt, mintha érezné a tarkójához tapadó fémet. Innen már, azt hiszem, nem volt menekvés.

Az ódon írógép hangja ekkor váratlanul elhalkult, az idős ember kezeire meredt, melyek látszólag elgémberedtek. Kitekintett az ablakon, ahol a nap fénye prizma képében köszöntette játékosan az arcát. Vajon most mi fog történni?

A kósza szél egy papírfecnit sodort az ablaküvegére.

„Levelezőtársat keresek”, ez állt rajta szép cikornyás betűkkel. Az idős férfi rögtön megfogta és jobban szemügyre vette. A lapocska hátulsó felén cím és név is integetett felé.

„Kiss István, Budapest, Meggyfa utca 8.”

A regény várhat még néhány hetet, de ez nem – gondolta a férfi.

Sebtében tollat ragadott, de nem olyan újfajta golyóstollat, hanem régi mártogatós íróvesszőt, mellyel még kisgyermek korában maszatozta össze ákom-bákom betűivel az irkafüzetet. Végül is a szerencsének meg kell adni a módját. De hogyan is kezdje, mivel indítson? Megvakarta fehér, hófödte haját. Olyan nehéznek érezte mindazt, amiről mesélni óhajtott, szelíd, cirkalmas szavakba önteni. Régóta nem beszélt már senkivel, magányos volt már egy bizonyos ideje, csakúgy, mint a többi 4 milliárd ember.

Nem akart rögtön in medias nosztalgiával indítani, hogy „Emlékszel-e még arra, hogy?”, nem, ez túl fájdalmasan hatott volna még az ő lelkének és szívének is. Idegesen és kissé feszülten dobta el maga mellől a papírost, de ekkor valamiért hangosan kattogni kezdett a régi Orion írógép, egy kis szöcske ugrándozott a billentyűkön. Piciny lábai nyomán furcsa üzenet bontakozott ki. Valahogy így hangzott:

„ElloH”

Ez megmosolyogtatta az idős férfit, s egy apró gondolatfényt is elültetett a tudata termékeny földjében. Nem is olyan rossz idea a rejtjeles írás, hiszen régen is az egészen fontos dolgokat kódolva jegyezték le. Még víg emlék csírájában vetült fel előtte, amikor egy különös írógépen koptatta az üzeneteket, majd fejtette meg. Milyen furcsa neve is volt, talán ENIGMA. Igen, ENIGMA. Nahát, ez egy kitűnő cím is lehetne a regényéhez. Sőt, lehet, hogy így kéne az új levelezőtársával is megkezdeni az írói, baráti kapcsolatot. Ez bizony így már rendkívül izgalmasnak ígérkezik.

Nagyot kurjantott, mire a szomszéd lakásból egy vén hang kiáltott ki, hogyha lehet, halkabban, mert nem az operában van az illető még. Ám ezzel a mi főhősünk nem igen foglalkozott. Ő már rég messze járt. Teste ugyan sebtében körmölte az

üzenetet a rejtjelekkel, de elméje egyre inkább merész kalandokat keresve járta a vidéket.

Eközben a kis tücsök szép csöndben törökülésben ült ott az egyik kis billentyűn, egyik lábát az álla tette és mosolyogva hallgatta, ahogy az író ír. Örömmel töltötte el pici szívét ez a momentum, szívesen segített ő bárkinek. Köztük nekem is ebben...

LABANCZ ISTVÁN

22. Lui Leblanc és az üzenet

Lui Leblancot, Sóbucka szülöttét Karmaoson rossz álmok és látomások kínozták. A hajnali 3 órás ébredés most se tett jót a közérzetének. Igazából mindenkit a pokolba kívánt, még magát a pokol urát is, bár ez így értelmetlen óhaj lett volna. Tudta, érezte, hogy sokadszorra egy üzenet jönne a köztes világból, de még nem volt képes befogadni azt, egy silány "3D"-s test és annak "alkatrészei" általánosan se jó vevők, így hát bosszankodott, szentségelt. Várt. A fal felé fordult és megpróbált újra elaludni, megpróbált újra álmodni, persze, a kellemesebb fajtát előrángatva a palettáról.

Luinak már majdnem sikerült átköltöznie az álomvilágba, amikor egy pénzérme leesett a konyhai asztallapról. Mit keresett az ott, miért nem bújt egy pénztárcába, megpihenve jobb esetben a többiekkel? Mert ő volt "A PÉNZÉRME", küldetése, feladata volt: mint már párszor, most is egy jelenlétet kellett igazolnia és újfent jól végezte dolgát.

A jelenlét igazolva, az üzenet még nem lett átadva, hacsak nem a jelenlét maga az üzenet, újra, ugye - gondolta magában felriadva Leblanc. A fáradság azonban győzött: az érmét ráér holnap felvennie a földről.

Mikor reggel lett, Luit néma megdöbbenéssel fogadta a látvány: a földre hulló, már nem sokat érő fizetési eszköz nem a fej és nem az írás felületét választotta pihenési felületnek az éjjel.

Reggelig, amíg Leblanc némi tanakodás után fel nem vette a földről, az érme az élén állt, mozdulatlanul, a parketta egy sík részén.

Nem beékelődve annak illesztéseinél.

23. Az elrontott fotók kálváriája

Karcolt emlékek
festéke már kopik,
harcolt
igenek ezek,
az ember szennyezett
k
á
l
v
á
r
i
a

24. Az elrontott fotók emlékezete

Éltek és fényképre fértek
egykor lelkek,
féltek, éreztek, elhitték,
hogy így lehet
harcolni a halál ellen,
karcolni azt,
bosszantani, másodpercet
fosztani, itt
vehet az ember

v
é
g
t
e
l
e
n
t

25. Víziók

Strabancz Stefánt víziók gyötörték. Az élet, mely a részévé lett az idők folyamán, valahogy nem nyugtatta meg. A könyvhetek kiadóinak pavilonjai mellett unottan írta alá a sokadik könyvét, a sokadik olvasónak. Mosolyt erőltetve az arcára "lepődött meg a jó" kérdéseken (amiket már vagy 114x hallott) és a saját karját nézte, hátha ez a mozdulat, amivel a könyve fölé emeli a kezét dedikálásra, most más lesz, újat ad, de nem... robotnak érezte magát. Egy szorgalmas robotnak, aki szolgált és szolgáltatott.

A vízióban - mely be-bevillant olykor, leginkább az unottsága tetőfokán-, egy iroda evőszolgálatosa volt. Főnöki utasításra, vevői kérésre, kollégák unszolására evett és evett, teljes 8 órás munkaidőben.

- Szolgálunk és kérünk...még egy kis ketchupot erre a tönkölyszeletre! - mondta ismételten a többieknek, akik sokadjára hallva ezt a szlogent, már enerváltan dobták meg a sokadik papírgalacsinnal. Minél többször mondta ezt nekik, annál pontatlanabban találták már el, így valamennyi értelme csak lett a dolognak.

- Nehéz az étel! - sóhajtott fel a hasát fogva, majd nézett le szomorúan egyetlen barátjára, egy tányéron parkoló Rigó Jánosra...a vízió itt megszakadt, Strabancz gyomra meg hangosan korgott egy nagyot. Visszaadta az előtte állónak a könyvet, könyvét.

26. Látnoki

Talán az élet úgy hozza,
miközben rúg és sanyargat,
hogy emléket, dicsőséget
is ad, néma kötődésed
valaki felé látnoki,
megérzésed a jóra, mi
csendben zúg,
kopott aranyat nyújt,

ismeretlen ismerős

27. Túl

Túl mindenem,
egy kerítés állt ellenem,
a zár feszes,
utam rekedt: "- Rettenetes."
Ruhám szakadt,
bőröm sebes, sajog a kar,
hátam terhét,
mit nagy görnyedve vittem még,
- esőben sárt,
derűs fényben ragadt fűszált
fújt fel a lég, -
így hoztam céломhoz, feléd.

De, már üres a ház,

k

i

a

d

ó

RÁADÁS

28. Tiltott Csíki Söröző és Étterem Mechwart liget újra és újra!

BARNÁS MÁRTON **Söröző a pillanatban**

drága csíki
az vagy nekem
mi bohumilnak
u zlatého tygra
u fleku
vita nuova
az élet legyen mindig
az élet dicsérete maga
bambini di praga
a gyermek a tanító
a reménytelenségben
ne feledd az élet
fagyos sivár
ha nem emeled kezed
felfelé s imád nem szól
azokért kik lent vannak
az áldott elesettek
a sör lehet de
a szeretet nem tiltott
nagysága ragyog
szigorúan ellenőrzött
csillagok koszorúja
közepén kicsiségünk
s kicsinyességünk ellenére
vagy éppen azért
ha eláraszt a gyűlölet
százszor túlárad a szeretet
az ő mindenható szeretete
melyből táplálkozik irgalmunk
nem önmagunk nem egymás
istenei vagyunk hanem az ő
eltévedt meghasonlott gyermekei
meg kell minket vigasztalni
góbé csülökkel miccsel

könnyebben száradnak könnyeink
ha kapunk pár kanál levest
mely csorba
apostolok cselekedetei
szeretteink emlékei
nem feledjük
hraballal él a magyar

LABANCZ ISTVÁN

Csak a Csíki!

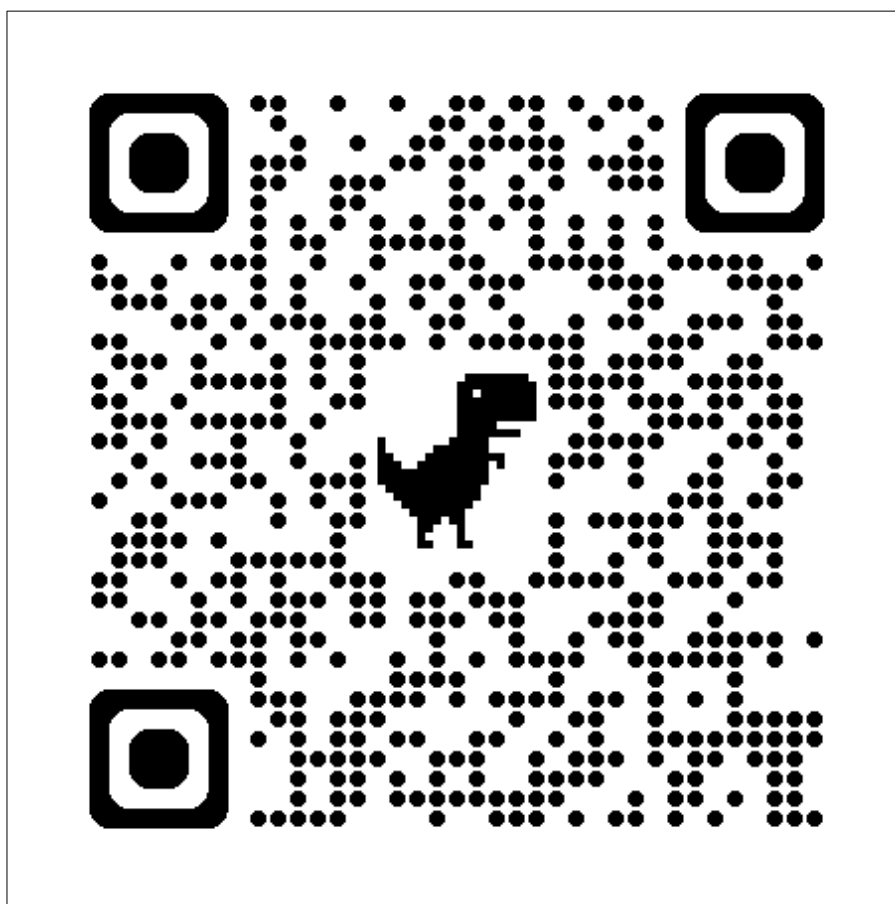
Elmék találkozásához, elméletek kidolgozásához nemcsak a fizikusok használhatják a számukra oly kedves sörözőt, éttermet. Az univerzumok, multiverzumok más lakóinak is kitűnő találkozási helye lehet egy-egy ilyen bázispont, mint most is: Klaus Molotov már a bejárat előtt várakozott, Lui Leblanc és Strabancz Stefán kicsit később csatlakozott hozzá. Ők ketten gyakorlatilag csukott szemmel is odataláltak volna kedvenc székükhöz már. Igen, egy székhez, tudniillik Strabancz és Leblanc egy illető volt...Lui szomjas torkán keresztül is fürkészni kezdte a hely legjobban fotózható sarkait, asztalait, instant hangulatait, személyeit, míg Stefán éhes gyomra társaságában felvetette egy hirtelen jött gondolatát, ha már itt töltik el az este pár óráját, akár írhatna is erről valamit. Az étel az étel, a hála az hála, gondolta, így hát tollat vett elő és az asztalon lévő étel-és itallapra lassú mozdulatokkal írni kezdett:

"Csak a Csíki!

Elmék találkozásához, elméletek kido..."

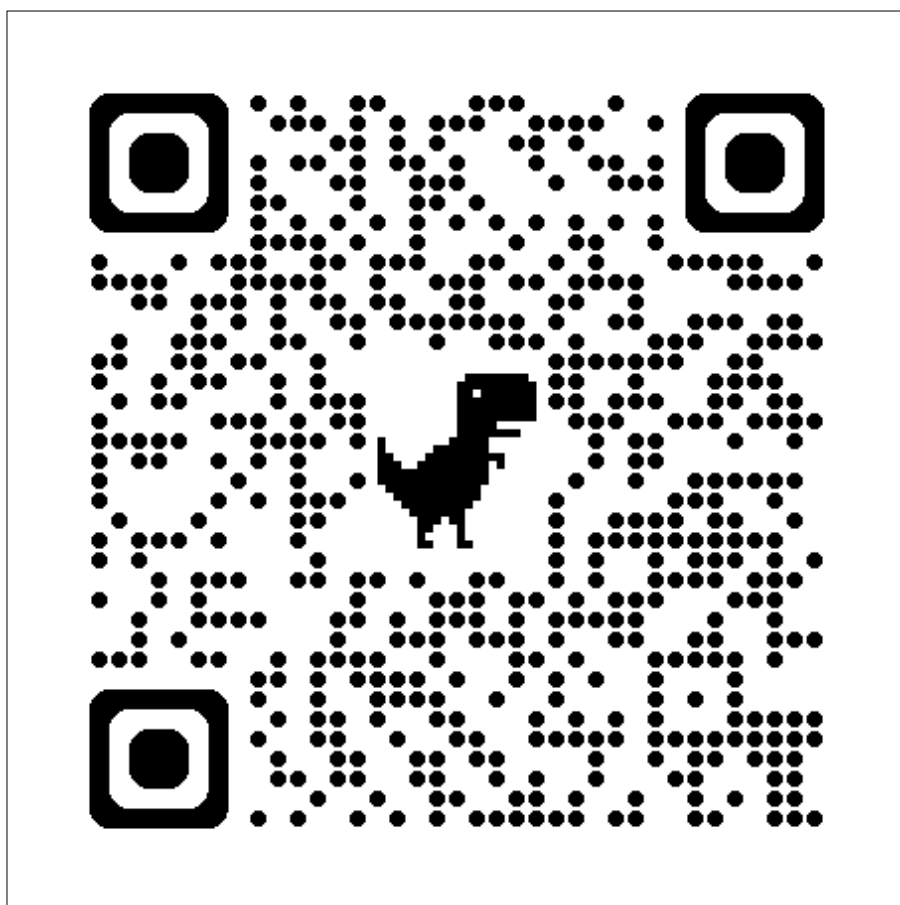
ÚJABB RÁADÁS Filmes QR-kód

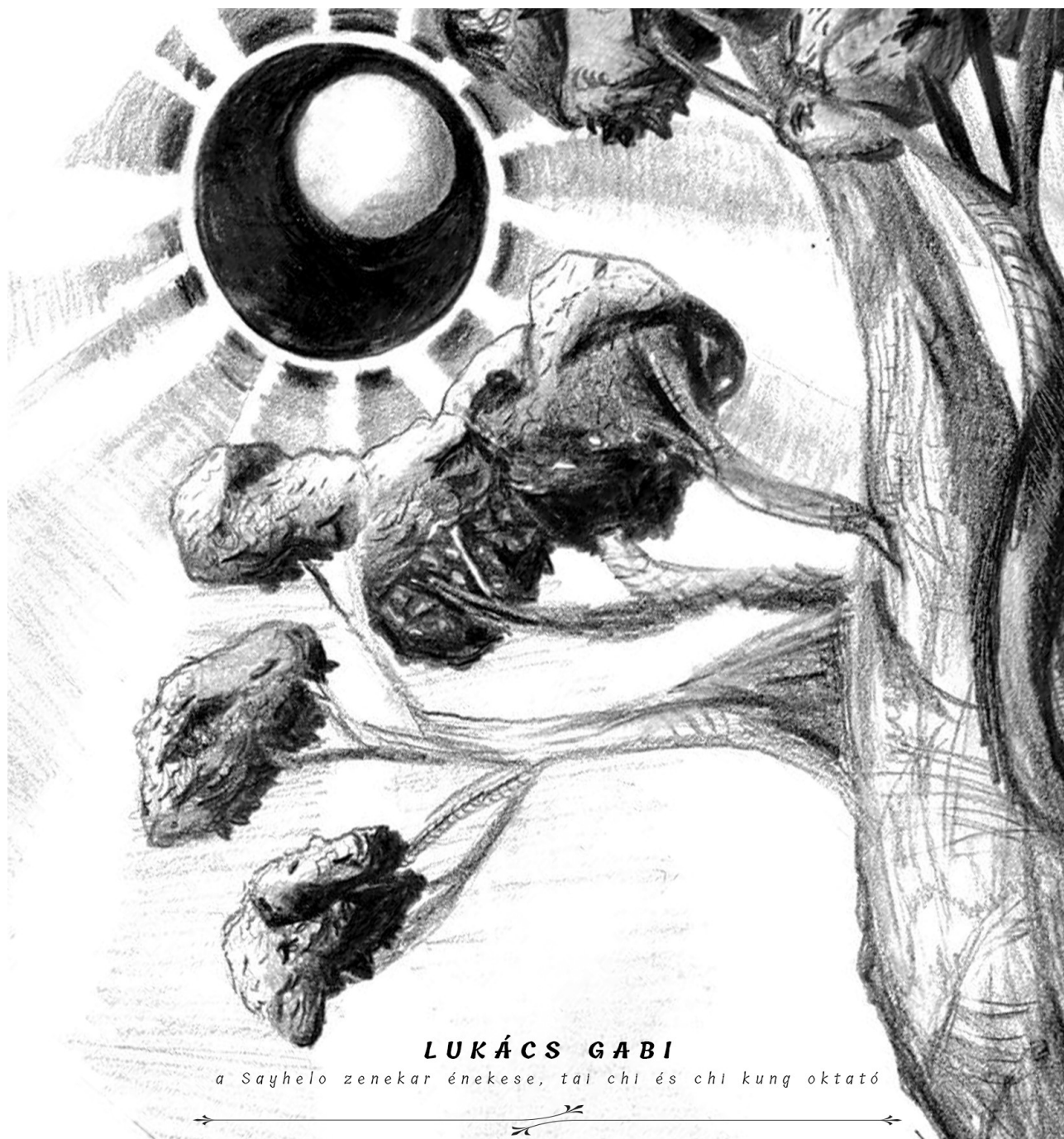
BARLABOR-filmek 2015-2025, válogatás

ÚJABB RÁADÁS Fotós QR-kód

Labancz István, Barnás Márton és Labancz Eszter Csenge fotói.

LUKÁCS GABI

a Sayhelo zenekar énekese, tai chi és chi kung oktató

"10 év Barlabor – ahol a káosz egy csésze kávéból
kottélt varázsol, és a gondolatok sem ülnek nyugton!

**Ez a könyv nem csak egy poros olvasmány,
hanem egy izgalmas kaland, ahol a molylepkék
üzeneteket küldenek, a pénzérmék élére állnak,
és még az elrontott fotók is életre kelnek.
Készülj fel egy olyan térre, ahol a szavak
játszanak, a gondolatok táncolnak,
és garantáltan nem fogsz unatkozni!**

Nem egy könyv csupán – egy hely, ahol megállhatsz,
gondolkodhatsz, és akár el is veszítheted a fonalat
(de az jólesően)."